

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 504.

Felelős szerkesztő:
Dr. Buza Barna.

Szerkesztőtárs:
Rosner Imre

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona,
negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502.
Hirdetéseket a legújabbnyosabb árban közölünk.

Olvasóinkhoz.

Tisztelettel kérjük olvasóinkat, hogy a megyei függetlenségi pártunk lapunk mult számával szétküldött gyűjtőívét minél többen írják és irassk alá.

Kívánatra mindenkinek szívesen küldünk több felhívást és aláírási ívet is.

Magyar hazánk érdekében tesszük a függetlenség eszméjét!

A szerkesztőség.

Borértékesítés.

Tolesva, febr. 8.

Az az értekezlet, a mit január 27-én tartott a gazdasági egyesület a borértékesítés tárgyában, elszomorító képét nyújtotta a határozatlanságnak és tájékozatlanságnak. — Nem csak az tűnt ki, hogy az eszközökkel nem vagyunk tisztában, de hogy jóformán még a bajaink okát se ismerjük.

Azt megállapították, hogy a külföldi piacokról ki vagyunk zárva, belföldi piacunk meg el van árasztva a temérdek olasz borral, sőt a külföldre is, a hová még visznek, nagyobb részben ezt viszik ki tokaji bor helyett.

Szóval kétségtelen, hogy minden bajunknak főoka az, hogy az eddigi kereskedelmi szerződések teljesen elhanyagolták a leghire-

sebb magyar exportcikknek, a tokaji bornak érdekét, s hogy azokban valamennyiben egyetlenegy betű sincs, amely nekünk használna, ellenben igen sok betű van, amely megöl minket.

Nos, és ez ellen a baj ellen az orvososság? Ó, hisz az olyan egyszerű, olyan közel fekvő! Irjunk egy szép feliratot a kormányhoz, és aztán gyerünk haza aludni!

Ó istenem, harminchárom esztendő óta vajjon hány ezer feliratot küldtek már nagy Magyarországról a kormányhoz? És a sok-sok ezer felirat közül vajjon hány érte el a célját?

Hát mi hasznunk lesz nekünk abból, ha egy szépen kaligrafált aktával szaporítjuk a miniszterium irattárát? Az az akta bizony nem fog helyettünk kiabálni, ha majd a kereskedelmi szerződéseket kötik, s nem is fog keseregni helyettünk, ha újra agyonütik majd az érdekeinket, mint agyonütötték eddig tíz évről tíz évre.

S máris figyelmeztettek, hogy csak csendesen beszéljünk a vámügyekről, mert megtalálják halálni a németek, hogy mi miben mesterkedünk, s még jobban felemelik e vámot.

Haj bizony, nekünk, a hármasszövetség nagyhatalomtagjának, nekünk csak sottogni, csak sóhajtozni szabad az érdekeink mellett. Mert nincs fegyver a kezünkben, amivel azokat az érdekeket megvédehetnők. A fegyverek ott van-

nak Bécsben, s azokkal nem miniket védelmezznek.

Bezzeg nem suttog Bülow, a német kancellár! Kiabál, még pedig olyan hangosan, hogy csak úgy szédülünk és reszketünk belé. Hogy bizony ő erős védvámokkal fogja megvédeni a német őstermelést, felemeli a gazdasági cikkeket vámját.

Mi pedig, mint a gyerekek elfojtott hangon biztatjuk egymást: Csitt, csak csendesen, ne mocsanjunk, ne beszéljünk, mert észrevesz a mumus és megesz minket is. Csendesen legyünk a mi vámszállítási kívánságunkkal, mert megtudja Bülow, hogy még tokaji bor is merészkedik lenni a világon, hát leszállítás helyett felemeli annak a vámját is, és megfojt minket egy kézmozdulatával.

Bizony szígyenletes, nyomorult egy helyzet! Hej, volnánk csak szabadok, függetlenek, ne lennénk csak Ausztria rabláncára fűzve! Bezzeg nem kellene akkor gyáván remegnünk a német kancellár kiabálásától!

Bezzeg kiállhatnánk mi a kapunk elébe, s visszaküldhetnők: Ha te úgy, én is úgy, német! Ha te felemed a mi borunk, buzáink vámját, mi meg felemeljük a te iparcikkeid vámját. Majd megállunk, melyikünk bánja meg hamarabb!

Csak hogy nem tehetjük ám. Először nem engedik Bécsben mert ott senki se törődik vele, ha az

egész magyar őstermelés elpusztul is, amiatt ugyan egy rossz szót se szólnak Bülownak. Másodszor meg ha megtehetnők is, avval is csak magunknak ártanánk, s az osztrák iparnak használnánk, mert annak evvel is kevesebb lenne a konkurrens, és jobban szipolyozhatna minket.

Hogy hát nincs egyéb számunkra, mint rábizni a jó isten kegyelmére, s imádkozni a jó istenhez, hogy lágyítsa meg annak a kegyetlen Bülownak a szívét, s ne engedje, hogy koldussá tegyen minket. Mert megteheti, ha akarja, s mi ép úgy nem védhetjük ellene magunkat, mint a meztelen botokud-néger a lydit-bombával lövöldöző angoltól.

De legalább arra kellene törekednünk, hogy annyit tegyen meg a borainkért a kormány, mennyit mai nyomorúságos szolgálhatásunkban megtehet. És ezt egy jámbor felirattal bizony nem fogjuk elérni. Ehhez állandó agitáció, folytonos propaganda kell, amire csak a hegyaljai bortermelők összességének egységes, erős önálló központi szervezete képes. Ez tudná csak állandóan felszínen tartani a mi jogos kívánságainkat, s ez tudna a kormánynál is oda-hatni, hogy a vámszerződések megújításánál minden lehetőt követesen el a tokaji bor érdekében. A gazdasági egyesület szőlészeti szakosztálya nem is alkalmas, nem is képes ilyen irányú működésre, a

TÁRCA.

Pályaválasztás.

— A Felsőmagyarországi Hirlap tárcája —

Mikor az érettségi vizsgálaton három részletben szerencsésen keresztül estem, (vannak professorok, kiknek szívét a legkövőbbért sertes se tudja megindítani) felkerestem egyik nagybácsimat, aki igen okos em' er hírében állt. Im már hosszú vagyok, mint egy petren czerud, a bajuszom erősen srikedlik, az apám nem tudja hova dugni előlem a szűzdohányát, mind én szívom el: fenyeget, hogy kiver a házból. Illendő volna tehát pályát választani, melyen megkeressem a magam dohányát és az urí élethez szükséges egyéb dolgokat, annál inkább, mert félo, hogy a roskadozó ősi curiából nem marad egyéb az apám után, mint a birói árverési hirdetemény hiteles kiadmánya.

Felmentem tehát a nagybácsimhoz, hogy őszinte szívvel feltárjam a helyzetet s szerető rokoni tanácsát kérjem.

— Hát először is, fiu, — mondá a nagybátyám — beszélj el mit tanultál a gymnasiumban.

— Hohó, bácsikám, az sok lesz, nem tudom, lesz-e türelme meghallgatni?

— Csak kezdj belé.

Tehát kalabriász, alsós, praefereanc.

— Ne te ne, de tudományt kérlek, fiam, tudományt.

— Hát ez nem tudomány?

— Ördög a lelked, persze hogy tudomány, de olyan tudományt értek, a mit a professoraid vagtak a fejedbe. Mit tudsz?

— Hát mért nem tetszett mindjárt igit kérdezni. Nem kellett volna olyan sokat beszélnem. Erre már röviden fel-lehetek: semmit.

Helyes, fiam, nagyon helyes. Legalább jövő pályád kezdetén nem fog akadályozni, hogy olyat is tudsz, amit el kellene felejtened. Tábla rasán fogsz dolgozhatni, amiről nem kell törőlni semmit, hogy zavar ne legyen a feljegyzendőkben. Igen okos gondolat volt tőled, hogy a gymnasiumi évek alatt semmit sem tanultál. Most hat lássuk, mihez van hajlomod.

— Hát — megint hossza leszek.

— Sebaj, csak add elő.

— Tehát a már elősorolt tudományok gyakorlatán kívül dohányzás, beleértve pipát, szivart cigarettát, iváshoz, beleértve cankót, szomorodnit, aszszut, sört, bort, pálinkát, rum, arak, cognac, curacót, kvikébájn és mindeh-nemü égetett szeszes italokat, kizárva vizet, muzsikához, értve természetesen hogy cigány huzza, én meg járom és közbe közbe kurjantok, udvarlászok, akár fájtosabb, de különösen vastagabb modorban . . .

— Csiba te, ez talán sok is neked!

— Csak hagyja, bátyám, ne féljen a concurrenciatól. Nagy hajlamom van ezenkívül a parancsotogathoz, lakomázáshoz, kocskázáshoz, agarázáshoz, adomázáshoz, hecez csináláshoz, eszem-izsomhoz, puha karosszékhez, no meg szeretek nagyokat aludni délig.

— Szóval derék fiu vagy, egészen az apádra itóttél. Most mondj meg, van e valami, ami iránt különös ellenszenvvel viseltetel?

— Van, de nem sok. Mindössze öt. Tinta, toll, papiros, gondolkodás és munka.

— Helyes. Most beszélj arról, minőnek szereted te azt foglalkozást, melylyel a mindennapi pipadohányodat megszerezni óhajtod.

— Első sorban, urí foglalkozás legyen. Ertem alatta, hogy ne kelljen dolgozni, vagy ha már kell, legyen valaki más, aki helyettem elvégezze. Azután legyen kinek parancsolgatni, fontos, hogy tekintély legyen. Legyen hatalom a kezemben, hogy ráncba tudjam szedni egyik másik parasztot. Mindenesetre fődolog az, hogy én mindig azt tehessem, amint én akarom, annak számoljak, akinek nekem tetszik, ha pedig egyáltalán semmit és sehogyssem akarok csinálni, hát úgy is jól legyen.

— Ember vagy a talpadon fiam. — Ezek után hiszed-e, hogy van olyan foglalkozás, amely a te igényeidnek megfelel?

— Hiszem.

— Sétted-e, hogy melyik az?

— Gondolom.

— Nos, ki vele!

— Hát — a megyei közigazgatási pályá.

— Ugy van, fiam, téged az Uristen egyenesen szolgabírónak teremtett.

— Nos, ez mind így van, kedves nagybácsi. Ezt azonban én mind magam is tudom és ezért nem kellett volna tanácsot kérnem. De egy kis scrupulusom van, bibéje van a dolgom, amiért én a szolgabírói állástól is huzóskodom egy kicsint.

— Mi az, fiam?

— A szolgabírók ugy-e bár havonkint kapják a fizetésüket.

— Igen.

— Nyugtára?

— Persze, nyugtát kell adni.

— Ez az, amitől félek. Hogy én minden hónapban egy nyugtát megfogalmazzak, megírjak, az több, mint a mit tőlem kívánni lehet.

— Ejnye béste, kiáltott rám a nagybátyám — hát te ilyesmi miatt aggódol? Hát minek tart a vármegye irnokokat!? Azok megfogalmazták, megírják, te csak aláírod, punctum.

— Az már más, aláírni aláírom. Ez urí dolog.

A jogi pályára léptem tehát, s ha az absolutoriumot megszerzem, fogom kérni a t. közönség pártfogását — válasszanak meg engem szolgabírónak.

minthogy nem is ért el eddig semmit.

Pedig a vámok előnyös rendezése, ami legfőbb, legfontosabb érdekünk.

De mikor erről még csak beszélni se merünk hangosan!

Bnsa Barna.

Bernáth Béla,

a mádi kerület országgyűlési képviselőjének. Tokajhegyalja érdekében. 1901. évi február hó 4-én mondott beszéde.

Bernáth Béla az egyetlen képviselő a Hegyaljáról, aki a Hegyalja érdekeivel foglalkozik, és azokért minden lehetőt elkövet. A többi bizony nem igen törődik velünk.

Legutóbbi országgyűlési beszéde is a Hegyalja érdekeiről szól, és olyan szépen megvilágítja minden bajainkat s megjelöli azok orvosát is, hogy érdemesnek tartjuk egész terjedelmében közzéadni.

A beszéd eszméiről lelkesedünk, azokat mi is folyton hangoztatjuk, s öröndetesnek tartjuk, hogy olyan lelkes és tekintélyes szószólóra találjak, mint Bernáth Béla.

Csak egyet kérünk Bernáth Bélától? Ha majd, — ami sajnos, előrelátható — sorra kerülnek a kereskedelmi szerződések s azokban nem lesz az olasz borvám felémelve s az orosz leszállítva, s ha Bernáth Béla minden buzgalomával se lesz képes ezt a két életfeltételtünket a kormányzat kiesszőkölni — mit fog csinálni akkor? Külépe abból a pártból, a mely nem tudja az ország érdekeit megvédeni, — avagy ennek dacára is megmarad benne? . . .

A beszédet itt adjuk:

Tisztelt képviselőház! (Halljuk! Halljuk!) A földművelési költségvetésnél egynehány szóval kívánok a szőlőszedés borászat ügyével foglalkozni. (Halljuk! Halljuk!)

Köztudomású dolog, hogy az elmúlt évben a fagy a szőlőtermésben igen nagy kárt okozott. Ez a csapás óriási súlytal nehezedett egyes szőlősgazdákra, úgy, hogy Zemplén- és Borsodmegye ennek folytán indítatva érezte magát arra, hogy felirjon a képviselőházzal s kérelmezze, hogy ily nagymérvű elemi csapás alkalmával az adómentesség ne tudassék be a szőlősgazdáknak kedvezményül adott tíz évbe. Mert nem igazságos, hogy a szőlőterület 10 évi adómentességébe beszámíttassék azon év, mely adóalapul nem szolgálhat! (Igaz! Ugy van! balfelől.)

Kérelmezte továbbá a feliratokban azt is, hogy az agrárkölesön eszedékes részletének fizetési kötelezettsége alól nagymérvű elemi csapás esetén mentessék fel a szőlős gazda, illetve egy, esetleg két évi felhasználást nyerjen.

Tudomásom szerint az ezen feliratokban foglaltak iránt a tárgyalás már megindított, kívánatos volna azonban, hogy a fontos kérdések a közügy szempontjából minél előbb kedvező elintézés nyerjenek s hogy az erre vonatkozó 1891. I. és 1896. V. t. cikk ily irányban módosíttassék. (Helyeslés.)

Már más alkalommal volt szerencsém jégviharás gyu-telepek felállításáról és azok mibebe létééről szólni; jelenleg csak annyit kívánok megjegyezni, hogy ezekkel az elmúlt nyáron sikeresen védekeztünk a jég ellen a Tokajhegyalján.

Mielőtt telepeinket felállítottuk, a miniszter ur szives volt szakértőjét rendelkezésünkre bocsájtani, a ki szükségnek látta, hogy egyes helyeken állami jelző telepek létesíttessenek oly célból, hogy a jel a védekezés ideje korán az egész vonalon megadassék, mert hisz ezen fordul meg a jég vihar-

gyuk sikeres alkalmazása. (Ugy van! Ugy van!) A közbirtokosság erre támaszkodva állította fel nagy költséggel a telepeket. A jelző állomások sorsa azonban tudommal még maig sincs eldöntve. Igen kérem tehát a t. miniszter urat, hogy ezt az ügyet szíveskedjék minél előbb kedvezően elintézni. Ez éppoly érdeke az államnak, mint a közbirtokosságnak, mert hisz az állami telepek megvédéséről is van szó.

Különbön a meteorológiai intézet igazgatója, Konkoly-Thege Miklós képviselőtársunk van leginkább hivatva, hogy e tárgyban szakszertű véleményét mondjon.

A boritaladóra is ismételtelen rá kell térnem.

Régebben meg volt engedve a szőlősgazdáknak, hogy borukat a Szt. Mihálytól Szt. Györgyig terjesztő időszakban minden engedély nélkül palackokban is elárulthassák. Ez igen nagy jó tétemény volt különösen a kisgazdákra nézve, akik ily módon, ha a borízlet pangott is, borukat kicsinyben értékesíthették.

Az 1881-iki törvények megfosztották ezen jogtól a szőlőbirtokosokat, s bebózták az italmérséki és borforgatási adókat, mely adók az 1892. évi XV. törvényekben a boritaladó címén egyesítették. Ezen törvény szerint a szőlősgazdáknak azon kedvezmény adatott hogy azok, akik kis mértékben való elárulással nem foglalkoznak, a házi szükségletre szánt bormennyiség után boritaladó címén hektoliterenként I-öszt. községben 3 frt 35 krt, II. oszt. községben 2 frt 64 krt, III. oszt. községben 1 frt 35 krt tartoznak fizetni. Ez, t. képviselőház, igen nagy jogszerelem. A nép nem is tud ezzel a törvénnyel megbarátkozni, mert méltánytalannak tartja, hogy neki még a saját szőlőjében termelt és házi szükségletre szánt bormennyiség után is adót kelljen fizetni. A méltányosság valóban azt hozná magával, hogy legalább azon bormennyiség után, melyet a szőlősgazda saját házi szükségletére fordít, adót ne tartozzék fizetni.

Horvátországba is behozták 1899. év január 1-én a boritaladót, a törvény azonban a szőlősgazdáknak a házi szükségletre szánt mennyiség után az adómentességet megadta. Fiumében és kerületében a boritaladót be sem hozták. Nincs tehát értelme, hogy miért legyen éppen a szorosabb értelemben vett Magyarország ilyen adóval sújtva. (Helyeslés.)

E helyt kell megemlítenem azt is, hogy a boritaladó kezelésénél a termelőket és a kereskedőket ne zaklassák fölösleges módon. Ily eljárás visszahatást kelt s a közügyre csak káros hatással lehet.

Azt is több ízben sürgettem már, hogy az úgynevezett tokaji aszu gyógyborok 50 hektoliternél kevesebb mennyiségben való elárulása engedtesse még, mert a mostani megszorítás mellett az aszubornak kevés a kelen-dősége.

De nemcsak az aszut nem tudjuk értékesíteni, hanem kimondhatjuk, hogy általában rendkívüli módon pang a borízlet Más államok azonban sürgősen intézkednek, hogy a termelők helyzetén könnyítsenek. Így például Franciaországban, ahol beállt a túltermelés és ennek következtében a mevente, a törvényhozás úgy segített a helyzetben, hogy a múlt évben eltörölte a boritaladót s helyette mérsékelt forgalmi adót hozott be, ez által adván kedvezményt a szőlőtermelőknek és borkereskedőknek.

(Folyt. köv.)

MEGJEGYZÉSEK.

Az agrárius Mezei. Ha a muszka éár ma beállna nihilistanak, ha VII. Edvard király elmenne Transzvalba a bur szabadságot harcolni, ha a romai pápa kikeresztelkedne kalvinistának — ezek bizonyára mind igen sajtáságos és megdöbbenő események volnának.

De nem kevésbé különös eset az, ami Mezei Mórral történt. Ő, a Lipótváros, a nagykereskedők s borszánerék

képviselője, fogja magát a multkor, feláll s bejelenti, hogy ő — agrárius. Igen, Mezei Mór, a nagy Mór, a Lipótváros Mórja egy hét óta agrárius.

Hát van aztán még lehetetlenség? Hát nem megérhetjük már egyszer, hogy a nóta képtelenségei is valóra válnak, s a német szántani fog kecskés, és a nyulból lesz jáger s a kri nolinból hőentráger? Bizony megérhetjük! Ha már Mezei Mór is agrárius lehetett, akkor semmi se lehetetlen!

S mi vitte rá vajjon a nagy Mórt, hogy, mint egykoron diós mestere, Tisza Kálmán, megfordítsa elvei köpenyegét, s csatlakozásával kompromittálja az agráriusok parjat? Egy nemes szenvedély: a bálványimádás. Imádlása annak a Molochnak, amely tengerpénzünket, verjeletünket, becsületünket nyeli el évről-évre, amely fogantaték Kollonicsról és Metternichtől, született 1867-ben és nevezetiek kiegyezésnek.

Ez az az agyaglábú szörnyeteg, a melyért mindent áldoznak Mezei és társai, ha kell, még elveiket is. Inkább lesznek merkantilistákból agráriusok, csakhogy előtte hódolhassanak.

Ugy esett nevezetesen a dolog, hogy a főváros becsületes felbuzdulásában kényvet adott be a képviselőházzal a külön vánterület mellett. A kérvény sorra kerülván a parlamentben, ott aposztrofálni kezdtek a fővárosi képviselőket, hogy szóljanak hozzá. A fővárosi képviselők persze csupa jámbor mamelukok, akik a kiegyezés egyedül fűdvízítő bálványa előtt imádkoznak. De a saját választó fővárosuk ellen is resteltek beszélni, — hát nem igen sikerült hozzájárulni a kérvényhez.

Végre is azonban meg kellett a becsületet menteni, hát felállott a hívásra a Mór. — Neki kellett hát elmondani, hogy nem hiva a külön vánterületnek. Sőt indokolni is kellett. A főváros azért követeli a vánsorompót, mert az iparra és kereskedelemre nagyon előnyös lesz. Hát Mór nem merde lefofolni a saját választó fővárosát. Nem merde elmondani azt a vakmerő hazugságot, hogy az iparra s kereskedelemre hátrányos lenne a külön vánterület.

De argumentum mégis kellett ellene. Ezért csapott át a derek Mór agráriusnak, szólván eképen: Igaz, hogy az iparra s kereskedelemre előnyösebb volna a külön vánterület. De ő mégis ellene van, mert a mezőgazdaságnak meg hátrányára volna, s ő első sorban a mezőgazdák érdekeit viseli a szívében.

Hát emel utálatosabb hipokrizist még nem látott Magyarországon.

Sose fájjon Mezei Mór urnak a magyar gazdák feje! Sose sajojon úgy a szíve az ő érdekeikért! Nem kérnek azok belőle. Tudják azok jól, hogy minden bajuknak a közös vánterület az oka. Az hozta a nyakunkra az olasz bort, az orosz, meg a román buzát. És tudják, hogy az ő számukra is az egyetlen segítség a gazdasági függetlenség lenne. Hát nem kérnek a Mezei ur kérésigyes érzelmeiből, jóindulatból!

Ne hiszen, halistennek, nem is a magyar gazdákért rajong úgy a bankok lovagja. Ő csak egyért rajong: a szentegyes kiegyezésért. S ha azt már nem imádhajta, mint merkantilista, hát inkább kikeresztelkedik agráriusnak, csak hogy tovább imádhassa!

Kedves egységére!

Éljenek a burok! Bizonyára ez most a kívánsága minden nem angol embernek.

De ezt kiabálni akkor, mikor egy parlamentben az angol királynő halálát jelentik be, annak a jóságos öreg asszonynak a halálát, akit ép a bur háboru vitt a sirba, — ez több, mint kegyeletlenség, ez már embertelenség.

A halállal, a halottal szemben el kell némaulnia minden gyűlöletnek. Hát még mikor az a szegény halott egészen ártatlan a dologban, s egy cseppet se szolgált rá a gyűlöletre!

En azt hiszem, hogy Magyarországon nem a parlament, de az utolsó fajúsi kupakntadás se tette volna azt, a mit a bécsi parlament tett.

Ez a csuf tettét csak egyféleképp lehet magyarázni: úgy, hogy az a par-

lament nincs beszéluitható állapotban. Nem tudja, mit csinál, — örjög és félrebeszél, mint a lázbeteg ember.

Egész Ausztria lázban van. A felbomlás, a végső feloszlás láza lett erőt rajta. Ezt a lázat remekül lehet tanulmányozni az osztrák parlamentben. Ugy beszél és úgy cselekszik, a hogy józan észszel nem szokás beszélni és cselekedni.

Ez már az a stádium, ahol az orvosok lemondanak a betegről, s rábizzák a természetre, hogy fejezze be a szervezet felbomlásának lassu, de biztos processzusát. b. b.

HIREK.

— **Esküvő.** Kassán e hó 18-án esküszik örök hűséget báró Fischer Lajos Zemplénvármegyei gálszécsi járásának tb. főszozolgabírája berezelli Bercehely Jenő, a kassai kir. tábla elnöke leányának: Hertha kisasszonynak.

— **Athelyezett járásbíró.** Stépan László király-helmezi járásbíró a szobránézi kir. járásbírosághoz helyezettett át.

— **Athelyezések.** Schwarz Gyula kir. segédmérnök Déváról a helybeli m. kir. építészeti hivatalhoz athelyezettett, helyőre Dévára ifj. Barna Bertalan helyezettett át. — Lányi Jenő huszti m. kir. adóírszt onnan a varannói m. kir. adóhivatalhoz helyezettett át.

— **Halálozás.** A következő gyászjelentést tettük: Pomárfy Gyula mint férj, Kvaszinger József édes apa, Kvaszinger Józsefné szül. Alexy Vilma édes anyja, özv. Pomárfy Józsefné anyós, Vilma, Zoltán és Izabella testvérek és az összes rokonság fájdalommal eltelt szívvel tudatják a felejthetetlen feleség, gyermek és testvérek Pomárfy Gyuláné szül. Kvaszinger Irénnek folyó hó 9-én éjjel 1 órakor hosszas és fájdalmas szenvedés után törérett gyászosan elhunytát. A megboldogultnak hűlt tetemei folyó hó 10-én délután 2 és 3 órakor fognak az ev. ref. vallás szerzetárai szerint örök nyugalomra tetetni. O. Liszka 1901. febr. 9.

— **A sátoralja-ujhelyi állami iskolai gondnokság** és tanítótestület a sátoralja-ujhelyi dalárda. Dauscher Miklós, Háner János, Fedák István és Szappanos Imre urak közreműködésével 1901. február hó 17-én a vármegye-háza dísztermében az állami iskolai szegény tanuló felruházására hangversennyel és táncmulatsággal egybekötött táncestélyt rendez. Műsor: 1. „Vegyeskar.” előadják a tanítótestület tagjai. 2. „Alkalmi felolvasás.” Szvoboda Ilona állami iskolai tanítónő által. 3. „Négykezi zongora darab.” előadják: Moesári Szidónia és Mihályfi József tanítótestületi tagok. 4. Szavalt, előadja Egri (Engländer) Etelka áll. isk. tanítónő. 5. Szindarab. „A tavasz tündére.” 6. „Monológ.” előadja: Palásthy Tekla. 7. „Szóló quartett, öneklí a dalárda négy tagja.” 8. „Műdal” öneklí Fedák István ur, zongorán kíséri Szappanos Imre ur. 9. Műdarab. Hegedűn játsza Dauscher Miklós ur, zongorán kíséri Háner János ur. 10. „A Vadász gyönyöre.” előadja a városi dalárda. A hangverseny után táncmulatság következik.

— **A sátoralja-ujhelyi általános ipartestület** Sátoralja-Ujhelyben, 1901. évi február hó 19-én (farsang utolsó napján) a városi színházban, elagott és munkaképtelen szegény iparosok segélyezésére és temetkezési alapra a m. kir. kassai 3-ik honvédkerületi zenekar és a helybeli zenekar közreműködésével hangversennyel egybekötött zártkörű táncestélyt rendez.

— **A homonnai polgári és felső kereskedelmi iskola** Önképző-, dalos- és zeneköre Jakobovics Elza k. a. Marossy Béla, Szamosi József és Ugray Lajos tanár urak szives közreműködésével 1901. évi február hó 16-án „Stefánia” szálló nagytermében táncal egybekötött hangversenyt rendez.

— **Allampolgári eskütétel.** *Kleinmann* Simon, sátoraljai helyi városi dalárda kintőn, tenoristája f. hó 7-én tette le Dókus Gyula alispánhelyettes kezeibe a magyar állam-polgári esküt. Kleinmann ugyanis eddig orosz alattvaló volt, de már évek óta itt lakik.

— **Erdőbényéről** írja levelezőnk, hogy az ottani postán már napok óta szigorú vizsgálat folyik, aminek egyik eredménye az lett, hogy a postakézlelőnöt, akire súlyos természetű szabálytalanságok és visszaélések derültek ki, a kassai pósta és táviratigazgatóság felfüggesztette állásától. Eddig, úgy mondják, 800 korona hiányt is állapítottak meg, s így valószínű, hogy sikkasztás is történt.

— **Tokajból** írják, hogy esztendőnkön ott nagy tűz pusztított Olay Lajos főszér és vegyesüzletében. A tűzmindent elhanyagolt. Biztosítva semmi sem volt. Az elégett árukérszlet értéke 8—10,000 korona. A tűz a segédke gondatlanságából keletkezett. Az üzlet padlásán 3 hordó puskapor volt, szerencsére, hogy két mérész ember a végső pillanatban lehozta, mert nagy veszedelem lett volna belőle, ha fellobban.

— **Csőd.** A helybeli kir. törvényszék Schwarzenthal Izidorné tisztaluzni begyezett kereskedő ezég ellen, ennek saját kérelmére a csődöt elrendelte. Csődbiztosai Dr. Károlyi Aladár kir. törvényszéki bíró, tömeggyógdónok Dr. Szilva Béla, ennek helyettesítői pedig Dr. Altmann Elek szeresesi ügyvédek nevezettek ki.

— **Tanuljunk a nemetekről!** Posenből jön a hír, hogy a porosz kormány megtiltotta a postahivataloknak a lengyel nyelven címzett levelek továbbítását. Ezt ók természetesen találják s az egész német sajtó támogatja a kormányt. — Nálunk ellenben azt találják természetesen, hogy lehetőleg idegen nyelven legyen a címzés, mert ez magasabb műveltségre vall. Számtalan azon levelek száma, melyek magyar postán adtak fel s Ofen-Pest, Leutschau, Hermanstadt, Presburg, stb-re szólnak. Hatha már nem is vagyunk oly szivtelenek, mint a nemetek, legalább azt követeljük meg, hogy a magyar helynevek, magyarul irassanak a címre. Ideje volna már, hogy felbuzdulna a nemetek példáján kormányunk elrendelje az ilyen címzésű levelek visszautasítását illetve, mint kézbesíthetetlenek kezelését. Jól tudjuk a kereskedelmi miniszter érvelését az idegenből érkező levelekre nézve, hogy t. i. a nemzetközi postaegyezmény megköti a kezét. *De magyar földön feladott levelek nézve talán csak nem hat ki a nemzetközi egyezmény?*

— **Kereskedők figyelmébe.** A kuria döntése szerint a szatcsüzet, akár megháladja a kisipar körét, akár nem, kereskedelmi üzletet képez, az annak átruházásából keletkező perek tehát a kereskedelmi eljárás szabályozó rendelkezések megfelelő pontjai alá esnek. Ugyancsak megállapította a kuria azt is, hogy a kereskedő segédnek a kereskedő ellen járandósága iránt indított ügy elbírálása a közigazgatási hatóság hatáskörébe tartozik.

KÖZGAZDASÁG.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Olvasom, hogy az Orsz. M. Gazdasági Egyesület felkérte a gazdasági egyesületeket, hogy a kivándorlás a társul szülő adatokat küldjék be. Megengedem, sőt hiszem, hogy a gazdasági egyesületeknek vannak adataik, melyeket fel is fogtak terjeszteni az Orsz. M. Gazdasági Egyesületnek, de azon adatokkal nem fogják mind előadni tudni azon tömérdek okokat, melyek a népet annyira elkicsikítik, hogy itt hagyja a hazáját, szülőföldjét. Alig van valakinek alkalma a nép keserű panaszát oly bőven hallani mint nekem, aki a néppel nap-nap mellett érintkezem. Mondhatom, hogy a nép teljes bizalmat bízom és így teljes bizalommal el is mondanak sok olyan épületes dolgokat, a melyek után magam is abban a véleményben vagyok, hogy

nem esodalom, ha a nép kivándorol a hazájából.

Sok, nagyon sok oka van a népeknek az elkeseredésre, én nem mondom el, nem sorolom fel, mert a közel múltban is arról győződtem meg, hogy örök igaz marad ez a közmondás: szőlőigazat betörök a fejed, vagy legalább is az: ne szólj szám — nem fáj fejem.

Hát hiába — most olyan korszakban élünk.

Hancum igeris, ha ez az Orsz. M. G. Egyesületnek határozott ohajtása meg tudni a kivándorlás okait, úgy ez a véleményem, hogy ez a bizottság, amely ezen nagy horderejű ügyvel foglalkozik vegyen magának annyi fáradságot s járjon el községről községre, de alkalmas időben, a mikor a n.p. oda haza van, vagy odahaza lehet és nyájas bizalmat gerjesztő hangon szólítsa fel a népet, hogy adják elő azokat a panaszokat, a melyek miatt kivándorolni kényszerítettek, hát gyors író legyen ám a jegyző, vagy toll vezető, hogy fel tudja jegyezni a nép keserű panaszait.

Noha azt jelztem, hogy én nem fogom felsorolni a nép sok keserűségét, mégis meg nem állhatom, hogy ha csak egy a helyi viszonyokhoz képest általános elkeseredésről ne szóljak.

Ugyanis, ki ne tudná, hogy Magyarországon a sertés vész régen uralkodik. Hol megszűnik, hol meg ujul, így is lesz ez ezután már mindig. Talán majd minden embernek más más véleménye van annak okáról. Nekem is van véleményem, meg is írtam a szakkapokba. Nem is orvosolható, de nem is ragályos a baj, mert minden malacz már inficiálva jön a világra. De úgy látom, hogy nagyon eltértem attól amit imi és elmondani akarok. Elég az hozzá, azon a címen, hogy sertés betegség van, itt Sárospatakon hosszú idő óta betiltatott a sertés adis-vétel, illetőleg sertés vásár. Mégis abban a hitben és reményben, hogy ha be is tiltották a sertés vásárt, örlékké csak nem lesz az, hát a gazdálkodó közönség, aki sertést is nevel, tengerit és árpát is termel, öszrel úgy okoskodik, hogy befog 3—4 darab sertést a hibóba, egyet meg ől magának, egyet vagy kétőt pedig hizott állapotban el fog adni. Amde minden gazda keserű csalódásra ébredt. A sertés vásár, noha teljesen indoktalanul, még mindig nincs megengedve, (a közvélemény szerint, talán soha sem is enged meg az állatorvos.) A sertések ha meghúznak, nem olyan portéka, mint a bor vagy buza, hogy el lehessen tenni, mi következik, mint az, hogy a szegény gazda embernek úgy kell adni a hizott sertést, mint a hogy tetszik a henteseknek meg a kassa-ujfalusi tót sertés kereskedőknek. Magyarul megmondva fel áron, meg tisztában, számokkal illusztrálva veszik a kövér sertéseket kiló szám 30—34 krajcárjával. Szem mértékre pedig 25—28 krajcárjával. Minden darab után 25—30 kiló ételsúly levonása mellett.

Már most az a szegény gazdálkodó nép vesződött 4—5 hónapig a hízalással. Megégett egy-egy darab sertés sel 4—5 m. mázsa tengerit, vagy 25 f. értéket. Es kap a hizott sertésért 30—35 f. vagy is karba vészett a fáradság és a tengeri, amit a sertés megevett.

Ez az egyik anomália. A másik pedig az, hogy a fogyasztó közönség, a ki szokott a piaci áron hizott sertést venni, most kénytelen a hentesből venni, és a sertés húst 50, a szalonnát 60, a zsírt 70 krajcárjával fizetni.

A gazda embernek ama reménye, hogy az eladandó hizott sertések árából ki fizeti az évi adóját, beszerezzi a maga és családja házi szükségletét, teljesen füstbe megy. A terménykéjét már elprédálva, a sertésért megfizetve oda adta fel áron, vagy legalább is a bele fetektet tengeri, árpa, kolompér, a miért egész éven dolgozott, mind fucsusba ment. Az adja fizetetlen, se eszmája se ruhája, sem neki sem feleségének és gyermekeinek. A gyermekeit mezitláb, rongyos ruhában az iskolában nem küldheti, ezért megbüntetik. Van egy két darab marhácskaja, ez ha meg betegszik, a régi tapasztalat

szerint a gulyásnak gyógyítani nem szabad, mert annak nagy a bírsága. Azért orvosolni még is kell, fogadni kell szekeret, hogy az állatorvost levigye 10 kilométer távolságra a gulyalegelőre. Fizess az állatorvosnak, fizess a gyógyszeréért, aztan a marha felfordul. Most aztan még a veszett fejcszének a nyele sem a tied ám, te mindennel megvert gazda, mert a marhádd olyan borzadályos furcsa revü epidémiában dögölt ám meg, hogy annak a bőrit össze kell tranesérozni és elásni mert azt mondja a paragrafus. Hozzá se nyúlj ám te keservesen kilődöz gazda ahhoz a borzadályos nyavajában elesett jószágodhoz, hanem fizess a gyepesternék 2 koronát azért, mert a 10—12 forint áru marhádd bőrit elásta.

A mikor 1864-ben a ragályos keleti marhavész pusztított a határban, akkor is meg volt engedve az elesett marha bőrit két oldalán bemészelve étkesíteni, most aká milyen minden napi bajban hull el a jószág, hát mindjárt apítani a bőrit és ásd el ezígy!

Ezen minden napi panaszhoz magam is hozzá járulok közvetlen tapasztalattal.

A múlt nyáron történt, hogy a kocsisom hara hozott egy szekér fonynyadt zöld takarmányt. Állandóan egy tehén van ide haza a házi szükségletre. Egy szép 3 éves saját nevelésű fajmarha volt az. A tehent kieresztették itatni és a közben kint maradt. Neki állt a zöld takarmánynak és annyit evett, hogy megcsömörlött. A kocsis a ki a zöld takarmányt hozta, észre vette, hogy a tehén megcsömörlött, de mennie kellett a gazdaságba, bejött és azt mondja nekem: tessék a Gyöngyikét (ugy hívták a tehent) megdörzsölni mert megcsömörlött. Én rá sem hederítettem a kocsisra. Este a tehent megfekték. Reggel be jön a család jajtatva, hogy a Gyöngyike megdörzsölt. Nem akartam elhinni a szomorúvalót. Engemet nagyon meglepett ez a varatlan esapás. A helyett, hogy hánynában kiküldtem volna a tanyára, megnyuztatni és a husát a kutyák rendelkezésére bízni, a bőrit pedig eltetni elküldtem az állatorvosért, megnézneti, hogy mi lehetett az oka ilyen hirtelen felfordulásának. Az állatorvos azonnal rendelt a tehén mellé egy városi rendőrt, (nem tudom azért-e, hogy a hullát ne szaladjon, vagy azért-e, hogy a dögből senki se gyék?) a másik rendőrral pedig kerestette a gyepestert kiki sikeült dőlájában előteremteni. Nagy apparattussal és rendőri felügyelet alatt kiszállított a gyepe tere, ott meg nézte-e nem-e? nem tudom. Csak azt tudom, hogy össze vagdaltatta a bőrit és elásta. A gyepesternék fiztettem egy f. r. t. a rendőrnök 50 krajcár, az állatorvos még nem küldte be a számolt, hanem azt izente a rendőrral, hogy nem tudom már milyen s-ba ütököz betegségen hullott el az állat, el kellett ásatni szőrtűl börtűl.

Hát mondom ilyen tömérdek állapotok keserítik el a népet elannyira, hogy a jövedelem forrásától mesterségesen elűtik, ellenben mindenfelől csak fizess! fizess! és fizess!

Mint említém az okát, nem akarok általános leplezéséskébe boesajtkozni, csupán azt jegyzem meg, hogy egy cseppet sem esodalkozom azon, ha a nép kivándorol Magyarországból. Én magam is annyira vagyok a mi közalapotainkkal, hogy ha el tudnám adni a mindenségemet, bizony lsten én is el mennék az országból.

Sárospatak 1901. jan. 28. án.

Hazafüi üdvözlettel
Bogyay Zsigmond.

NYILT-TÉR.)*

Nyilatkozatok.

A Felsőmagyarországi Hírlapban közel másfél év óta, s így a legutóbbi napokban is több cikk jelent meg, mely Mád város ügyeivel, illetve a jegyzőnk ellen folyamatba tett fegyelmi ügygyel foglalkozik.

*) Alak és tartalomért a beküldő felelős.

E cikkekből, melyek alatt utóbbi időben Watterschneider Miksa és Pálóczy József neveit olvassuk, állandóan a mádi intelligenciára, s a város egész közönségére történik hivatkozás; a panaszok, illetve a két ur azt akarják ezzel jelenti, mintha mögöttük Mád város intelligenciája s egész közönsége állana.

Nehogy a nagy közönség e tévhitben ringassa magát, ezennel kijelentjük, miszerint a panaszokdók s illetve a fentnevezett két ur nincsenek jogosítva Mád város közönsége nevében nyilatkozni, mert eltekintve attól, hogy határozott tudomásunk van arról, hogy az Illésházi Endre községi jegyző ellen megindított hajszá tisztán és kizárólag egyesek személyes bosszújának műve, s hogy ezen vádak a közönség félrevezetése és szenvedélyének felköltése mellett mesterségesen hozattak össze: mi adurottak kijelentjük, hogy Illésházy Endre jegyzőnk hivatalos működésével teljesen meg vagyunk elégedve s hogy azon harc, melyet ellene ellenfelci megindítottak, kizárólag a város vitái s érdekeinek megoldalmazása miatt kezdetett meg ellene; s hogy mi hivatalos működése iránt teljes bizalommal viseltünk.

Kelt Mád, 1901. január 28-án.

Teleky László

Mogyoróssy János	Iffy Virág Mihály
Kalmár Ferdinánd	Lajman András
Kalmár János	L. Nagy János
Schneider Károly	Horváth József
Kéler Imre	Bakossi Kálmán
Forreiter József	Hubi István
Soltész Mihály	Horváth Ferenc
Kubus Ferenc	Csontos István
Kötnér András	Galy István
Barna Orbán	Galambos Ferenc
Id. Nagy Ferenc	Duboczkai András
Jf. Rácz Ferenc	Blánár János
Kocsis Gyula	Csepényi János
Kocsis Márton	Révész József
Kubus János	Bodnár Mihály
Kubus István	Rácz András

Fucker Bertalan

II.

Tekintetes Illésházy Endre urnak

Mádon.

Tisztelt Barátom!

A Felsőmagyarországi Hírlap f. évi január 26-án megjelent számában Pálóczy József egy cikke jelent meg, melyben közzé teszi Krausz János, Karsai Dezső és Pándi Ferencnek nyilatkozatát, melynek tartalma szerint én sértő véleményt nyilvánítottam volna felőled.

Kijelentem előtte és feljogosítlak annak közzétételére is, hogy a nyilatkozatot aláíró urak valótlanul állítottak és ezzel engem rágalmaztak.

De mert Pálóczy ur a nyilatkozó urakat valószínűleg a nyilatkozat hitelérdeklőségének emelése érdekében az "előkelőség" glóriájával veszi körül, kénytelen vagyok kijelenteni:

1. Hogy Krausz János és Karsai Dezső urak csakis a mádi ügy révén lettek előkelők (!) tan azzal, hogy kiderült, miszerint az igazmondás terén nem válogatósak.

2. Pándi Ferenc ur pedig állásánál fogva takarékpénztári szolga, a kit tehát az elfogadott társadalmi elvek szerint, bár egyéni becsületességének integritása nélkül is, az előkelőségek sorába erőszakolni nem lehet.

Mád, 1901. január hó 28.

Tisztelt barátom

Schneider Károly.

Tek.

Hera Promothous

Acetylén és Carbíd részv. társaság
Bpest.

Bizonyítom, hogy az önk által üzletemben és lakásomban felállított acetylén készülék teljes megelégedésemre működik, eddig semmi üzemi zavar nem állt be, és a fény általános elismerést érdemel.

Szerencs, 1901. február 5-én.

Kiváló tisztelettel

Békfi Ignác

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA.

A magyar királyi államvasutak

Budapest—Lawoczne közt közlekedő vonatainak

MENETRENDJE

Budapest k. p. u. — Miskolcz — Lawoczne.																	
Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	ÁLLOMÁSOK						Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
402	408	412	404	1506	406	405	403	411	305	407	401	1-III.	1-II.	1-III.	1-III.	1-III.	
I. II.	I-III.	I-III.	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	
710	850	.	235	800	855	ind.	Budapest keleti pályaudvar	érk.	635	130	.	700	880	1000			
1105	212	336	630	.	324	ind.	Miskolcz	érk.	1234	925	1237	.	256	552			
1212	220	644	.	.	333	érk.	(ind.)		1225	.	1220	.	248	545			
1113	221	345	.	.	334	érk.	Zsoleza	(ér.)	1224	.	1228	.	247	544			
1150	312	433	713	.	432	érk.	Szerencs	ind.	1125	837	1134	.	152	503			
.	753	753	.	.	807	érk.	Debreczen	ind.	658	.	822	.	822	.			
822	822	.	401	.	V. v.	ind.	Debreczen	érk.	V. v.	1207	.	758	750				
1156	318	.	715	.	414	ind.	Szerencs	érk.	414	831	.	145	502				
1255	439	.	811	.	505	érk.	Sátorajauhely	ind.	1100	728	.	1210	402				
532	1205	.	1205	.	633	érk.	Mező-Laborez	ind.	910	350	.	360	1149				
341	1112	.	1112	.	1205	érk.	Kassa	ind.	330	445	.	445	1250				
.	1250	.	533	.	1005	ind.	Kassa	érk.	533	1005	.	341	.				
.	1149	.	330	.	445	ind.	Mező-Laborez	érk.	1112	1205	.	332	.				
110	506	.	I-III.	.	350	ind.	Sátorajauhely	érk.	1205	.	.	1153	341				
207	614	.	846	.	753	érk.	Csap	ind.	753	654	409	1088	247				
347	733	.	948	.	916	érk.	Ungvár	ind.	615	553	.	886	108				
505	835	.	1055	410	1133	érk.	Nyiregyháza	(ind.)	446	.	843	646	1167				
1157	.	.	.	651	646	ind.	Nyiregyháza	(ér.)	.	.	653	.	505				
108	446	.	.	833	836	ind.	Ungvár	érk.	835	.	542	1133	345				
209	619	.	.	955	941	ind.	Csap	érk.	730	.	520	1030	246				
227	641	.	.	1016	1008	érk.	Bátyu	ind.	555	.	.	1009	228				
441	642	.	.	.	1235	érk.	Királyháza	ind.	526	.	.	805	1202				
730	1030	.	.	.	456	érk.	M.-Sziget	ind.	320	.	.	600	1005				
.	346	.	.	.	600	érk.	Kőrösmező	ind.	1130	.	950	1201	.				
1005	1130	V. v.	330	.	805	ind.	M.-Sziget	érk.	1050	727	.	456	780				
1202	320	418	848	.	805	ind.	Királyháza	érk.	842	504	.	1235	441				
237	650	I-III.	1033	1038	1038	ind.	Bátyu	érk.	506	471	V. v.	942	218				
313	740	.	1110	1129	1129	érk.	Munkács	ind.	415	402	417	852	141				
.	.	.	1117	1157	1157	ind.	Munkács	érk.	304	304	I-III.	.	.				
.	.	.	1212	110	110	érk.	Szolyva-Hársfalva	ind.	344	150	820	.	.				
.	.	.	131	255	255	érk.	Volócz	ind.	240	150	719	.	.				
.	.	.	243	430	430	érk.	Lawoczne	ind.	122	1231	606	.	.				
.	ind.	1158				

Könyv- és papirkereskedés
LANDESMANN MIKSA és TÁRSA

könyvnyomda

SÁTORALJAUJHELYBEN.

Raktáron vannak:

ifjúsági iratok, képes- és imakönyvek, emlék- és képalbumok, íróasztal-részletek, írómappák.

Levélpapírok diszes dobozokban, festékek stb.

Könyvnyomdájában készít:

mindennemű műveket, folyóiratokat, üzleti s jegyzők-könyveket, értesítéseket, meghívókat, gyászjelentéseket stb. izlésesen s pontosan.

Tisztelettel van szerencsém Sátoraljaiújhely és vidéke n. é. közönségének b. tudomására hozni, hogy a sátoraljaiújhelyi villanyvilágítási r. társulattól kiléptem és **Kajnal-utca 94. sz.** alatt egy minden igényeknek megfelelő

mechanikai műhelyt

rendeztem be, ahol minden e szakmába vágó munkát, u. m. villanyvilágítási berendezéseket, telefont, sürgönyt, villámhárítót stb., házi villanyos gépeket legjobban eszközölöm.

Egyes jó gyártmányu részeket raktáron tartok.

Javításokat jutányos árban azonnal eszközölök.

Teljes tisztelettel

Kollár András és Társa.

A legelegánsabb báli czikkek úri- és női lack-czipők

valamint

elegáns úri báli ingek

fehér nyakkendők, gallérok, kézelők stb. stb.

nagy választékban és jutányos áron kapható

Kalász Hermannál

Sátoralja-Ujhely, Bock-szálloda alatt.

Fiók-üzlet: Rákóczy-utca (Kis-piacz).

Javításokat jutányos árban kifogástalanul eszközöl.

Dísz- és igás-lószerszámok, különleges ostorok, ostoronyelekből nagy raktár

Landesmann Samu szijgyártó és nyerges

SATORALJA-UJHELY. Rákóczy-utca. (Kis-piacz)

Lovak ápolásához szükségeltető mindenféle különlegességek és eszközök.

Legfinomabb bőrszírok, kenőcsök, szappanok.

Vadászati eszközök nagy választékban

Sérvökfokban nagy raktár.

Pártoljuk a magyar ipart!

Legjobb csontlevélpapír

HAZAI GYÁRTMÁNY!

Versenyez a külföld elsőrendű készítményeivel.

A párisi kiállításán az „Arany érem”-mel kitüntetve.

KÉSZÍTŐ

Décs, és kir.

udvari szállító

RIGLER JÓZSEF EDE

PAPIRNEMÜGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPESTEN.

Kapható: Lövy Adolf, Alexander Vilmos, Landesmann M. és Társa cégek-nél

A sátoraljaiújhelyi határban fekvő „Köves hegyen” egy kitűnő fekvésű s telepítésre alkalmas parlag szőlő eladó. Bővebb értesítést nyujt e lap kiadóhivatala.

Nélkülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

Pserhofer J. VÉRTISZTÍTÓ LABDACSAI

Évtizedek óta el vannak terjedve az egész világon s kevés azon család, a hol ez a páratlan házi-gyógyszer hiányzik.
E labdacsokat az orvosok különösen az oly bajoknál ajánlják, amelyek nehéz emésztésnek s dugulásnak következményei, mint például zavar az epékeringésben, májfájdalmak, szélbántalmak, köhögés, aranyér stb.
Vertisztító hatásuknál fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak véráramlásra sőt teljében s az ebből származó bajoknál, mint ideges fejfájás, sapkor stb. E vértisztító labdacso nagy előnye, hogy szelíden hatnak, fájdalom nem okoznak s így a leggyöngébb szervezetű bíró egyének, sőt gyermekek is bátran használhatják.

Használati utasítás mellékelve.
1 doboz, mely 15 labdacsból áll 21 kr.
1 tegeres, mely 6 doboz 1 frt 05 kr.
A pénz előzetes beküldése után bérmentve:
1 tegeres 1 frt 25 kr.
2 tegeres 2 frt 30 kr.
3 tegeres 3 frt 35 kr.
10 tegeres 9 frt 20 kr.

Egyedül készítő és szétküldési főraktár:

Pserhofer J. gyógyszerész

Décs, I. Singerstrasse 15.

Elterjedtségüknek fogva a labdacsokat a legkülönbözőbb alakokban és nevek alatt utanoztatni lehet mindenki csak Pserhofer J. vértisztító labdacsokat kérjen, s csak azok valódiak, amelyek dobozaikján felelően piros színben „Pserhofer”-kezírása látható.

Nélkülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

A Richter-féle Hergony-Pain-Expeller Liniment Capsici comp.

egy régi kipróbált háziszert, amely már több mint 30 év óta magánál a fájdalomcsillapító alkalmaztatni kezdenek, ezáltal és megbűlésekkel. Intés. Silányabb utazatok miatt bevasatlások mindig figyelemmel legyünk a „Hergony”-védjegyre és a „Richter”-védjegyre.
80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban ugyszólván minden gyógyszerárban kapható. Főraktár: Török József gyógyszerész-nél Buda-pestben.

Richter F. Ad. és társa,
csasz és kir. udvari. szállító,
Rudolstadt.

Kazinczy-u. 515. számú házbeli

emeleti lakás

mely 5 szobából és mellékhelyiségekből áll

apr. 24-től több évre is kiadó.

Értekezhetni Zinner Henrik izr. hitk. elnöknel Főutca.

Eladó SZŐLŐ.

